

Kampkrant 2015 - 3

Dinsdag 4 augustus 2015 - Een gratis krant met onbetaalbare redacteurs

Na regen komt zonneschijn

Positief blijven, altijd positief blijven, mensen. Natuurlijk kun je stellen dat na zonneschijn ook weer regen komt, maar de ware kampspirit is dat het glas half gevuld is (alhoewel, dat ws gisterenavond vaak niet meer het geval). Het mooie is dat vandaag al de

hele dag achter de wolken de zon heeft geschinen. En zeker nu de boer heeft ingezien dat het gras aan de overkant altijd groener is, kunnen we er bijna vanuit gaan dat de komende dagen de omstandigheden dusdanig zullen zijn dat de noodgedwongen uurtjes 'aan

de grond' van de afgelopen dagen ruimschoots kunnen worden ingehaald, De in het water gevallen Amati Award Challenge zal woensdag worden ingehaald. De lieslaarzen kunnen weer de kast in, de drijvers weer onder de waternivelliegtuigen uit.

Klachtenregen

Traditioneel een regendag. Vanaf de ochtend tot rond vier uur was het slecht vliegweer, maar wel weer uitstekend bouwmaterialhandel weer. Zo scoorde Alex een rol papier voor zijn klevende bouwplank (er gaan geruchten over wat hij allemaal wel niet met die bouwplank uitspookt), Rob heeft zijn 256-ste propeller gescoord en Koos maakte een blij rondedansje in de regen vanwege een prachtig potje lijm. Geluk alom dus. Behalve bij Paul die natuurlijk al die claims te verwerken krijgt vanwege een dag niet echt kunnen vliegen. Reken even mee: 50 deelnemers X 1/7 dag X het in-

schrijfgeld en ziedaar: zorgelijke zaken. Immers, in de aankondigingen voor het kamp wordt 100% perfect vliegweer aangeboden: 26 graden, rustige wind uit ZW. richting, verlate zonsondergang tot 23.00 uur. Dat alles gelardeerd met een constante aanvoer van de heerlijkste soepen, broodjes, gehaktballen, gevulde koeken en bewonderende uitroepen van aantrekkelijke Tukkerse schonen. De opmerkelijke zwarte vogel waarvan gisteren sprake was, bleek sterk links georiënteerd te zijn, waarop ijlings de zoveelste modificaties werden aangebracht. Het wachten is op een rustige avond waarop hij opnieuw kan worden losgelaten. De plaatselijke

natuurbescherming is ingelicht zodat hij geen gevaar loopt te worden neergeschoten. Ondanks de regen vliegen er toch een paar helden en wat later vliegt ook Joris om de grote boom heen en inderdaad, uit alle beelden blijkt dat het een grote boom is. Goed te weten. Rond 16.41 begint het op te klaren en dat is maar net op tijd, want conform de statuten is de leiding verplicht vanaf 17.00 uur alle claims in behandeling te nemen, dan wel een regeling in drank en/of spijs voor te stellen. Een zucht van verlichting, en John, och, die maak je niet gek en ging er sowieso van uit dat het goed zou komen. Kwamen we maar allemaal uit Maastricht.

Dinsdag 4-8

Druilerig, vochtig, nat en klam. Allerlei woorden om het begin van de dinsdag te omschrijven. Rond het ochtendgloren van 8 uur werd ik gewekt door wat eerder als ochtenddrama bestempeld kan worden. Druppels zo groot als biljartballen stortten neer op het tentdoek. Dit natuurfenomeen bracht bij mij een overweging op. Ga ik opstaan, of blijf ik liggen. Het laatste bleek het geval te zijn. Zodra het even droog was heb ik mijzelf uit de tent gemanoeuvreerd, waarbij lampen en koffers omgestoten werden. Zodra ik de tent verliet kwam onze keteeraar aanzetten. Voordat ik mijzelf wederom boven het overheerlijke ontbijt zou buigen, heb ik enkele benodigde poets en schrob activiteiten ondernomen.

Theo vond het eigenlijk wel best begreep ik. Een echte bouw dag, dat zag hij wel zitten. Even de stress van alledag ontduiken. Het

vliegen even laten voor wat het is en alles op orde krijgen. Daar kan ik mij wel in vinden. Alles snel gelijk willen doen kan voor verve-

lende problemen zorgen. Bijvoorbeeld: snel iets vast willen zetten en net dat ene schroefje in je vleugel laten vallen. Dat geeft ergernis, frustratie. Uiteindelijk kan je

die vleugel wel openbreken. Vervolgens dat probleem opgelost; een ramp rijker. De motor start niet. Vurig probeer je hem aan de praat te krijgen, maar in je waas van woede laat je die schroevendraaier door de vleugel vallen.

Het stapelt zich op, vaak van kwaad tot erger. Signaal kwijtra- ken is ook heel vervelend, aldus Pim Bijl.

Doch, een vliegdag in het water laten vallen is zonde. Vandaar werd al gauw besloten in de kleine tent wat stoelen te parkeren

en lekker door de regen te vliegen. Dit plan pakte best goed uit. Een nat model was de enige keerzijde. Ach, er zijn ergere dingen. Ailerons verliezen, motoren die van de steun komen. Ik heb het allemaal meegemaakt vandaag. Ik besloot mij na dit voorval terug te trekken naar het clubhuis, om hier de column van gisteren te schrijven. (Ja, een columnist vergeet ook wel eens wat van vermoeidheid. Al moet iemand met deze functie toch laat opblijven, ter observatie van de interessante gebeurtenissen in de grote tent.) Nadat ik klaar was met het schrijven van mijn stuk, trof ik tot mijn grootste verbazing mijn DAS VERY UGLY STICK weer helemaal heel aan op een bouwtafel. Niels en Otto hadden mijn kistje in korte tijd weer helemaal gereviseerd en ik was dol gelukkig. Wat een helden.

Om het op te sommen: een goede vliegdag waar men veel plezier heeft gemaakt. Daar doen we het voor op het kamp.

Luc